

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In libellum de animi tranquillitate

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

IN PLUTARCHI
IN LIBELLVM DE ANIMI
tranquillitate.

249. 34. Calceum podagra.] *χαλκίς*. & annotatur in margine scripti, legi etiam pro ea voce *ταλγίνη*. Budeus (quē gratitudinis causa nomino) calceum vertit: atq; omnino hoc sentētia exigit, vt i sic legatur, quae enim patricij ad pedem, anuli ad digitum, diadematis ad caput comparati sit analogia? Ego non dubito quin *χαλκίς* Plutarchus scripsit, aut saltem *χαλκός*, vt in vita Aemiliū Pauli apud eundem legitur. nā & tante i nimirū citō promiscue capisse pronunciari, demonstratu nō perinde difficile, atq; ab hac loco alienum est. Librarium autem liberaliter (sic solent) egisse puto. qui cum & *χαλκίς* & *χαλκός* vel scriptum vel pronunciatum reperisset, nihil interuersurus uno *χαλκίδι* vtrung₃ retulerit.

251. 25. Postquam narrando explicauit.] *εἴτη περὶ θώρακα* in scripto annotatum *θέλθων*. quod malleum. aut saltem *περὶ θώρακα*. Paulò infra, & suauiter.] *περὶ θώρακα* ex eodem insere, vt & aliquanto inferius *χαλκίδισον*. & *περὶ θώρακα* pro *περὶ θώρακα* ex margine eiusdem. Infrā in Epigrāmate Agidis quin sit *τραφεράς* legendum, non *τρυφεράς*, facile Homerum qui legit, sentiet. Infrā porrò *ωνειράνειν* à *ὑλακτώσιν διέμενον*. scriptus ante *ωνειράνειν* habet *χαλκόν*. & legitur *διέμενον*.

256. 36. Cui hoc tantūm.] legi φ³ οὐ τοῦτο μόνον, ἀεισα
περὶ θώρακα. cuique, aiebat Pittacus, hominū aliquid incommodi adest. qui autem non nisi vnico aliquo malo vrgetur, cū eo optimè agitur. Legebatur φ³ οὐ τοῦτον ἀεισα. que prava lectio magnū Budeum à sentētia huius loci alio auertit. Sed beneficio scripti locū elegantissimum restituimus. Eum subsequuntur senarij ē Menandro vt videtur, suprà etiam in libello de virtute & vito adducti. Ceterum aliquanto superioris ista. 257.24. Non res mihi.] μὴ τὰ Γύρεα, &c. sunt versus senarij Iambici, & καὶ post μέλει abundat, abest quod à scripto. Archilochi esse ex Aristotle & interprete Aeschylī constat.

260. 4. Megabyzo Persæ.] μεγάλου θεοῦ. Sic & in lib. de discrimine adulatoris & amici. Plinius tamen lib. hist. naturalis 25. cap. 10. ipsi Alexandro hoc evenisse scribit. Paulus ante pro βεστῶν est legendū Κείτων. ex libello de discrimine amicis & adulatoris. & alijs. μηλούλαρτον τὸ ἀρχότα τὸ.] Sic omnino legendum, vnde cung. hac Plutarchus desumserit. sicq; sensit legendum etiam Budaeus. & ita est in scripto, nisi quod i subscripta defunt. nam in Aldino præterea accentus non recte positi, & ἀρχότατον impressum turbabat. Enim uero in libello de Pythia oraculis citat noster, & locus Pindari est prima oda Isthmiorum.

262. 10. Apud Manes.] ὁ εὐ Αἴδου ζωγράφος. In æde Plutonis, Budaei. Loquitur de Ocno, qui spartū torquebat. quod asellus arroderet. Propert. lib. 4. Eleg. 3. alludit his verbis:

Dignior obliquo funem qui torqueat Ocno,

Aeternumq; tuam pascat aselle famem.

Meminit huius pictura Plinius 35. 11. Sed ubi fuerit ea, non refert. nam mihi illud εν φωτεινοῖς admodum suspectum est. Apud Pausaniam in Phocicis res eleganter describitur, & pictura apud Delphos in tabula Polycleti fuisse ea perhibetur. Apud Suidam tamen in οὐρανοῖς disertè bis legitur de hac ipsa re εν φωτεινοῖς, ut mutare non libuerit quicquam. Apud Diodorum Siculū ultima libri primi bibliotheca pagina res non dissimilis perhibetur.

262. 40. Vicissitudine quadam.] παλινοποιος. multo concinnius est, quod legitur in scripto supra hoc verbi notatum παλινοποιος. & τέλον scribendum quiuis videt.

ibidem 27. Vnicuique.] ἀπαγγείλαμων. Hinc emendari potest Ammiani Marcellini locus sub finem libri 21. Ceterum hi versus apud Clementem Alexandrum sic leguntur, Στρωματα pag. 256.

ἀπαγγείλαμων ἀνδρὶ συμπατεῖσαται

Εὐθὺς γνομένῳ, μνησαγωγὸς τῷ βίῳ,

Ἄγαθὸς, καὶ νὸς γάρ διάμοιρος γνομέσεον.

264. 38. Quibus etiā absentiibus.] καὶ μὴ παρεγένεται. καὶ μὴ deerant,

dearent, ex scripto implendum. Quid enim inquit] Menan-
dri verba non sunt hec, & φοντιν, inquit, illud suspectum. ex co-
dem scripto etiam versum heroicum ad finem pagina emenda-
rem, nisi mallem ex ipso Homero. est enim allusum ad verba
Sarpedonis ad Hectorem, Iliad. e. 484.

266.19. Ipse Deus, simul atque volam.] λύσει μ' ὁ δαι-
μων. Versus est in scripto vitiatus. Est autem desumus de Bac-
chis Euripidis. verba sunt Bacchi ad Pentheum vincula minan-
tem. que Plutarchus elegantissime, ut solet, ad philosophiam ac-
commodauit, qui unicus est poetarum recte intelligendorum,
utiliterq. usur pandorum, que id dixerunt, modus. Ante Plutarchum
Horatius noster eodem planè modo hunc ipsum Euripidis
locum vonqualicōs exposuerat in epistola prioris libri quadam
ad Quintium,

Ipse Deus simul atque volam me soluet. opinor

Hoc dicit, Moriār. mors ultima linearerum est.

ibid. 33. Fatuitatem quandam.] αὐταν γάρ. Vide ne sit
ἀνοίκη legendum. Quāquam etiam ἀνία potest tolerari, ut pu-
to. Nā molesta est satietas etiā rerum suauium. & ut poeta ait
— ἀνίκη τολέεις ὑπερ. Scriptus non variat.

267. 21. Horum non alias.] τοῦ ἀλλο recte, in scripto
exstat. est autem hexameter.

267.33. Roris quidem marini.] Αἰγαϊτέδας ἐκκενθέι-
σας non intelligere me, sed suspectas habere, non disimulo.

268.29. Videntes, non ipsi.] ὅγεινες αὐτοι. ex scripto lo-
cus restituendus ὅγεινες οὐχ ὄπως αὐτοι. & ποειςετι.

IN LIB. DE INEPTA VERE- C Y N D I A.

272. 1. Polysperchon,] λέγε Πολυσπέρχων, non Πολυτέρ-
χων. & τω erat in scripti margine annotatum etiam infra. Di-
ctū de hoc alibi. Paulo post præbenti præbebitur.] Λειτονί-
τεις, ἀντετονίτεις. Sic restitue ex Graeca lingua proprietate.